

Velja po pošti:

za celo leto naprej ... K 30.—
za en mesec ... „ 2.50
za Nemčijo celoletno ... „ 34.—
za ostalo inozemstvo ... „ 40.—

V Ljubljani na dom:

za celo leto naprej ... K 28.—
za en mesec ... „ 2.30
V upravi prejemajo mesečno ... „ 2.—

Sobotna izdaja:

za eno leto ... K 7.—
za Nemčijo celoletno ... „ 9.—
za ostalo inozemstvo ... „ 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostopna petlitrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat ... po 30 v
za dva in večkrat ... „ 25 „
pri večjih naročitih primeren popust po dogovoru.

Poslano:

Enostopna petlitrsta po 60 v
Izhaja vsak dan izvenredno ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga vzni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Vodstvo Slov. Ljudske Stranke

sklicujem k seji v petek 18. septembra
1917 ob 10. uri dopoldne v deželnem dvor-
cu v Ljubljani (dvorana v II. nadstropju).

Eventualno se bo seja nadaljevala tudi:

*Hrvatska Država, I (1917), št. 2, 4. rujna 1917.
Konfiscirani odstavek se v hrv. izvirniku glasi:
...Imaš neprijatelja, ali tješi se time,
da su ti takovima samo oni, koji su
svojim radom sretno postigli, da ih morai
cijeli svijet. Samo oni! — Hoće da te drže
pocijepanim, da te uzdrže u ropstvu.*

stremi po svojem ujedinjenju, smo tudi mi
Slovenci. Zato tudi mi s srčno radostjo in
z velikim upanjem pozdravljamo ta list, ki
nas hoče zbrati vse, ki se imenujemo Hrvat,
Slovenec ali Srb krog ideje, izražene
v deklaracijah, ki jo je podal Jugoslovanski
klub v državnem zboru in Starčevićeva
stranka prava v hrvatskem saboru.

Pomni Slovenec, Hrvat in Srb, da si
sin enega slovanskega naroda na jugu Ev-
rope, da ti spomina na to enotnost ne mo-
re vzeti nobeden, ako si ga sam ne daš
vzeti. Mnogo spominov vsebujejo ti žalost-
ni in s solzami pisani listi tvoje zgodovine,
a med temi listi ti mora živeti pred očmi
sinteza tvojega davnega in sedanjega trp-
ljenja, jada in suženstva, da si bil razcep-
ljen brez moči in brez časti v očeh drugih
narodov in da ostaneš razcepljen tudi za
bodočnost v senci — brez zraka, brez
solncea.

Pomni: majhen si, s separatizmom pa
se delaš sam še manjšega in ta separati-
zem ti je zapreka kulturnega in ekonom-
skega razmaha v veliki beli svet.

Pomni: narodno življenje brez držav-
ne konkretne oblike je nemogoče. Beseda
o enakopravnosti je stara. Z njo so varali
mnogo tvojih ljudi, a gola realnost je po-
kazala, da je enakopravnost brez svobod-
nega, samostojnega državnega razvoja ne-
mogoča. Narodno avtonomijo proglašajo
sedaj kot zdravilo za narodne boleti. Vedi
in uči se od Poljakov, ki trpijo v kljub svoji
takozvani narodni avtonomiji v sedanji
vojni, da nima narodna avtonomija brez držav-
ne konkretne oblike predpogoja za
življenje.

Zato pa: Združenje, a združenemu
enotnemu narodu samostojno, svobodno
državo. — V obeh deklaracijah čitamo do-
stavek: »pod habsburško-lorensko dina-
stijo«. To ni smo priznanje, ampak tudi

poziv z najčistejšim namenom. Naj vé di-
nastija, da hoče samo v samostojni državi
združeni slovenski, hrvatski in srbski nar-
od razvijati svojo silo, duševno in mate-
rijalno; da hoče dvigniti svojo zemljo in
iz nje izkopati nebrojno blago, koje je sam
Bog vanjo naložil.

Sto in
z bed-

Sto in
z bed-

Sto in
z bed-

Tedaj: ti nisi sam kriv, da je vpra-
šanje tvojega združenja zadobilo mednaro-
dni značaj. Že vsako dete bi hotelo, da je
to združenje postalo že dejstvo, in da je na
njem zgrajen temelj evropskega miru. Se-
daj, ko hrepenimo izmučeni vsi skupaj ta-
ko željno po miru, nam je menda dovolje-
no stati na stališču, da bi najbrže združe-
nje našega naroda bilo preprečilo preliva-
nje mnoge drage ljudske krvi.

Narodi močnih prs in jasnega pogleda
obstojajo. Čuvaj nas, dobri Bog, tesnosr-
čnih ljudi med glasniki naše politike. V tes-
nih srcih se skrivajo strah in dvom in pa-
sivnost brez dela, brez boja; sentimentalni
pesimizem, oblečen v neštnevilne krpe, tka-
ne in genijalnozbrane in umetno uvezane
zapreke.

Danes, ko se pripravljamo za gradbo
stolpa svobode, ne smemo biti pri nas kot
samo dve stranki. Ena velika po številu,
velika v veri in upanju, ki ne koleba pri
delu, mogočna v slogi in disciplini združe-
nih ljudi močnih src, jasnih pogledov, ki
mečejo od sebe okrove in se ne kregajo o
tem, kaj naj suženj napravi, ko je oproščen
verig, ki se ne boji vranov, ki zakrivajo
blestečo zoro, ampak trčno zaupajo, da bo
solnce, ko zasveti, veliko in svetlo, raz-
gnati megle in vrane in ozdraviti tesnosr-
čne skeptike in plašljivce, ozdraviti vso
ono drugo, dal Bog le maloštevilno stran-
ko.

Hic Rhodus, hic salta! (Tukaj je polje
za delo.)

Amerika in svetovna vojska.

Vstop Amerike v svetovno vojsko je
prišel nenadoma. Navsezadnje pa se še
dandanes ne moremo ubraniti misli, da je
bilo Združenim državam več na tem, da
se bodo svoječasni mirovni pogajanj de-
jansko udeleževali, kakor pa da si njih ne-
izvežbana armada spleta lavorove vence
na bojnih poljanah. To je razvidno tudi iz
dejstva, da ameriški trgovski duh kljub
vsemu vojnemu navdušenju ni zaspal. V
Ameriki se že dlje zanimajo za nov izvoz,
ki bo v zvezi z gradbo vasi, mest in tvor-
nic v deželah, ki so v vojski dejansko trpe-
le, posebno pa, ker se računa, da ne bodo
v poštev prihajajoče dežele po vojski niti
financijsko niti industrijsko v moči, da bi
vsa popravila in prenovljenja same iz sebe
izvršile. Od kritja gradbenih potrebščin
upajo v Ameriki nadaljevanje vojnih odno-
šajev in zato so poslali ameriški železni in
jekleni interesente že jeseni 1916 posebno
komisijo v Evropo, da se določi visokost in
vrsta bodočih potrebščin po vojni dejansko
prizadetih dežel zlasti Belgije in Francije.
Pred nekaj meseci je ta komisija podala

podrobno poročilo, ki je bilo predloženo
konferenci o ameriški izvozni trgovini v
Pittsburgu. Po tem poročilu bo znasala po-
trebščina za popravila in zgradbo zasebnih
in javnih poslopij v rečenih, po vojski pri-
zadetih deželah, okoli šest milijard dolar-
jev (30 milijard kron), od katerih pade
3700 milijonov dolarjev na zapadno ter
2250 milijonov dolarjev na vzhodno fronto.
V sami Franciji in Belgiji se računajo po-
trebščine za popravila na 2300 milijonov
dolarjev. V Nemčijo bo po računih rečene
komisije v prvih letih po sklenjenem miru
treba uvoziti strojev v vrednosti 1500 mili-
jonov frankov. Za Galicijo bo ta uvoz zna-
šal približno 100 milijonov frankov. Polj-
ska je tudi po amerškem poročilu skoraj
50 % svojih strojev v vojski izgubila. Da se
zgradi in popravi poljsko vojno ozemlje bo
stalo 875 milijonov dolarjev ali 4375 milio-
nov frankov, od katerih pade 1225 milio-
nov frankov na tvornice in stroje. V Zdru-
ženih državah računajo z večjim popravil-
nim posojilom evropskih držav, ki bo za
nakup blaga v Ameriki porabljeno, s kate-
rini bi se pošiljanju denarja po morju iz-
ognili in evropski menjalni kurzi varovali.
Zdaj vidimo, da ameriški trgovski duh
skrbno čuva, morda preмага naposled tu-
di vojno voljo Unele Sama (Severnih Ame-
rikancev).

Naša zmaga na sv. Gabrijelu.

Enajsta soška bitka se še ni končala.
Cadorna je ta teden osredotočil svojo glav-
no silo in moč proti vrhu gore Sv. Gabrije-
la, ki zapira pot v Čepovan. Vrh so Italija-
ni naskakovali z vso silo in močjo. Naši Sv.
Gabrijel junaško branijo. Bitka za ta vele-
važen vrh se bo še najbrže nadaljevala, ker
zbira Italijani nove močne sile. Cadorna si
je tudi izkušal odpreti pot v Vipavsko do-
lino, a ni uspel. Naši stoje tam zelo blizu
Gorice.

Na južnem Krasu so v siloviti bitki
naši vrgli Italijana iz njegovih najspredej-
ših jarkov in jih držali, dasi je Italijan na-
padal, kar je mogel, da bi jih bil zopet na-
zaj vzel. Kako silno da besni bitka na Kra-
su, našem najskrajnejšem levem krilu, do-
kazuje, ker so hrabri naši voji tam ujeli
160 italijanskih častnikov in nad 6500 vo-
jakov.

Na Trst italijanski letalci mečejo sko-
raj vsak dan bombe. Tudi naši letalci, ki
se bijejo s silovito italijansko zračno pre-
močjo, so napadli kraje v zaledju italijan-
ske bojne črte.

Enajsta soška bitka torej še ni konča-
na; bije se že dolgo: strašna je. Kaj so po-
menjale vojske prejšnjih dob z našo mo-

LISTEK.

Grmada.¹

(Ljubljancanom v tolažbo. Zupnik-infanterist
Janko Maierhofer.)

Vsi jeziki sveta jo zdaj imenujejo. Lah,
avstrijske zemlje lačen, jo snubi z divjo in
v resnici ognjeno gorečnostjo. Poljublja jo
noč in dan s strašno vročimi poljubi. »Vra-
ta do Trsta« jo kliče in te dni je metal s
svojih nebotičnih letal letake, na katerih
trdi v šestih avstrijskih jezikih, da imajo
že ključ do teh vrat v svojih rokah.

Mi pa vemo, da je Grmada straža na-
šega Trsta. Sleherni vojak na ognjenem
Krasu je seve straža našega Trsta, a v
Grmadi ima slavna Borojevičeva armada
svojo naravno pomočnico in zato se je
drži kakor krmar svojega krmila in jo ceni
kakor Dunajčan svoj cesarski Dunaj.

Vitez Grmade pa je naš Borojevič Ve-
lik! Soški junaki vidijo v njem svojega
Aleksandra, svojega Napoleona, svojega
Kralj-Matjaža. V resnici je on »sine clade
victor« (Horac), zmagovalac, vedno nepo-
ražen! Kot prvi je on premagal Ruse pri
Limanovi, v Karpatih je rešil prvokrat Av-

strijo in sedaj ob Soči jo rešuje drugokrat.
Pater patriae!

Tri slabe urice je Grmada od Trsta.
Po zračni črti čez morje je dokaj bližje.

Prvokrat sem jo zazrl v lanski jeseni.
Divjala je ravno osma soška bitka in naš
maršbataljon je bil telegrafično poklican
iz kranjskega etapja na pomoč. Bil je 8.
oktober in grozna vročina nas je žgala, ko
smo korakali od Opčin naprej po cesti,
kjer smo gazili žgoči prah do gležnjev. Ko
smo dospeli čez prvo hribovje, smo zagle-
dali pred seboj onkraj doline krasno zara-
ščen hrib, ki je s svojim dolgim hrbtom
segal v Jadransko morje — Grmado. Zdela
se mi je kakor krasna koroška gora, ki je
zbežala iz Alp in šla pit sinjo Adrijo. V
resnici tako lepe obraščene gore nima
kršni Kras nikjer drugje!

Pa prišli so strašni dnevi za lepo
Grmado! Deseta laška ofenziva je veljala
njej in edino njej. Obsuli so jo z granatami,
da so prišle štiri na en kvadratni meter!
Cele brigade je valil Cadorna na njo. Ob
dveh straneh je vzel že pobočja ... Po
Laškem, Francoskem, Angleskem so se že
valjali, pijani zmagovalja. Za Avstrijo so
bili to strašni trenutki.

Pa pride z Dunaja rešnik — naš Ka-
reil! Ne bom zabil nikdar zgodovinskega
trenutka, katerega sem doživel ob tej vo-
likli priložnosti. Dne 2. junija je bilo. Tik
za fronto smo čakali na dvorni avto, ki naj

nam pripelje našega ljubljene cesarja na
fronto v tako resnem času. Zagledamo v
daljavi meglo prahu. Prihaja! Oblaki pra-
hu so vedno bližje, skoraj so pri nas. Na-
enkrat se izloči iz njih avto, posut z rde-
čim cvetjem, in kakor na tronu sedita v
njem: cesar Karel in Borojevič! »Živio! Na
zdar! ura, eljen« itd. Metali smo v naglici
po Krasu nabrane cvetlice na avto. Kar
prileti velik šopek krasnih maršenilko Boro-
jeviču v naročje. Borojevič ga vzame in ga
s fino potezo mese cesarju na prsa. Tedaj
pa vstane cesar, prime šopek in ga vrne
Borojeviču nazaj in mu ga drži na njegovih
prsih.

Zagrmelo je: Živio, Borojevič, da se je
tresel Kras.

Tega trenutka ne bom zabil.

Tako časti naš cesar svojega največ-
jega vojskovodja. Prinesel mu je tudi s se-
boj najvišje vojaško odlikovanje, red Ma-
rije Terezije.

Ponoči je že začelo grmeti. Grmelo je
še drugi dan in drugo noč in tretji dan je
došlo resilno poročilo: Grmada je rešena!
Borojevič je vrgel Laha daleč nazaj: trinajst
tisoč jih je ujel, čez trideset tisoč poklal,
čez red deset tisoč jih je pogнал v nered in
beg. Tako se je zahvalil Borojevič za ce-
sarski obisk, za cesarjevo odlikovanje s
šopkom in redom! Junaki se zahvalijo po
svoje: z mečem, z novimi zmagami!

In nikdar nismo bili v teku
te strašne vojne varneji v Av-
striji, kakor tedaj po deseti so-
ški bitki, ko je uničil Borojevič zadnja
dva dni vse laške uspehe pri Grmadi!

Le škoda, da širna javnost, da pokli-
cani krogi niso vedeli dovolj ceniti te Bo-
rojevičeve zmage pri Grmadi! Kratko le so
poročali časopisi o nji. In vendar je bil to
uspeh dalekosežnega pomena. Vsi napor
sedanj enajste laške ofenzive se bodo
strli, ker si je tedaj Borojevič Grmado tako
junaško zasigural.

Na Grmadi pa so ležali zeleni bori na
tleh, izruvani, zlomljeni, iztrgani. Med nji-
mi na tisoče trupel junakov. Ob vznožju
pa truplo na truplu ...

Je tekla kri, rdeča kri,
Da b' gnala mlinske kamne tri.

Grmada je postala plešasta. Njen kras
je preč, preč!

Nastavilo se je, da sem bil ob začetku
in prvi polovici enajste laške ofenzive na
Koroškem na dopustu. Po dveh letih prvi-
krat! Dne 27. avgusta zvečer stopim v
hotel »Pri jagnjetu« v Celovcu. Omizje go-
stov (bili so Nemci), ki me je poznalo,
vpre takoj oči v me in mi skrivnostno na-
znani: »Trst je padel!« — »Kaj še!« se od-
režem. »Kdor pozna Borojeviča, njegovo
armado in Grmado, ta ve, da Lah Trsta ne

¹ Ta članek je pisal naš odlični sotrudnik
v urah, ko je zadnje dni bobneči ogenj naj-
hušje obsipal Grmado. Ur.

v žlici tople vode raztopiti in dobro umešati. Kdor ima navado, da dene na vrh marmelade v špiritu, rumu ali salicilni kislini namočen papir, naj odslej v to svrhu uporablja raje benzoe-kisli natron (1 gram na liter vode).

Ako rabimo saharin namesto sladkorja, pazimo na sestavo, ker imamo saharin s 450-, 350- in 110kratno sladkobo. Množino moremo takoj določiti po okusu. Dajajmo raje premalo kakor preveč, ker posladimo izdelek lahko pozneje, prehude in neprijetne sladkobe pa mu ne moremo odvzeti. Tudi saharin dodajmo šele nazadnje, ko je izdelek kuhan, ali pa malo pred uporabo.

Najboljši način sadnega konzerviranja je sušenje, ki zasluži veliko večje pozornosti kakor doslej. Dobro posušeno in pravilno pripravljeno suho sadje daje ravnotako dobra jedila kakor sveže. Za sušenje v malem ni treba nobenih posebnih priprav, razen male sušilnice za štedilnik ali celo le nekaj les. Vsako mesnato sadje, ki je zrelo, se da sušiti. Preveč sočno in pa nezrelo sadje daje zategel in neokusen izdelek, ki ima tudi slabo zunanost. Krastavo, rškavo, nagnito se da tudi uporabiti, ako se primerno otrebi. Najbolje se suše jabolka, hruške in češnje.

Jabolka lupimo ali pa cele zrežemo v obročke ali pa v krljce, peščiče odstranimo z nožem ali s strojem. Olupljeno damo v slano vodo (1/2 % raztopina), kjer smejo ostati največ 20 minut. Obročki so suhi, ko se čutijo kakor usnje (še volni), ne trdi kakor kamen. Drobne hruške sušimo cele, debelejšje zrezane v 2 do 4 ali še več krljev. Peščiča ne izrezujemo, ker je mehko. Navadno jih tudi ne lupimo. Žveplanje sadja naj se v sedanjih časih opusti. Zlahtne hruške morajo biti za sušenje zrele, pa še čvrste (ne črne). Mošnice se morajo, preden jih denemo sušiti, umediti. Druge, ki se ne zmede (mačka glava n. pr.), se morajo pariti. Potem so lepše in boljše ter se hitreje suše.

Češnje se denejo sušiti brez vse priprave (peclje pač odstranimo). Spočetka jih denemo v nizko toplino (50 stopinj C), sicer počijo. Šele, ko so vele, se toplina lahko zviša. Suhe so tedaj, ko ne dajo nič soka od sebe, ako jih več skupaj stisnemo v pesti.

Za suhim sadjem je sadna mezga najbolj važna. Izdelati se da iz vsakega sadja, tudi iz raznih divjih gozdnih jagod itd. Izdelamo lahko vsako vrsto sadja zase ali pomešamo med seboj s prej imenovanimi sadeži (buče, pesa, korenje). V ta namen sadje peremo, snažno izrežemo gnilo, črvojedino in ga razrežemo. Jabolkam pridene malo vode, jagodičevje in koščičasto sadje kuhamo v lastnem soku. Potem se vkuhava tako dolgo, da se primerno zgosti. Predolgo pa ni treba vkuhavati, ako nameravamo ohraniti izdelek s pomočjo sterilizacije ali z ohranjujočimi snovmi. Tudi barva in aroma se bolje ohrani, ako se predolgo ne kuha. Dovolj zgoščeno mezgo napolnimo v vroče steklenice in neprodušno zapremo in steriliziramo pol ure pri 90 stopinjah C, ali pa dodamo na 1 kg mezge pol do 1 g benzoekislega natrona. Priporočila se napol izdelano mezgo sproti napravlja, ko posamezne vrste sadja zorijo. Mešamo lahko pozneje.

Sadne sokove brez sladkorja delamo iz jabolk, hrušk in grozdja. To sadje ima tako ubrano sestavljen sok, da ga ni treba več sladkati. Sadje zdrobimo, drozgo iztisnemo, precedimo, napolnimo v steklenice, zamašimo in steriliziramo pri 80 stopinjah C (ne višje!) kake pol ure in potem zamaške zakapamo, dokler so steklenice še vroče, s parafinom ali z mešanico lojevca in vodnega stekla. Pred sterilizacijo moramo zamaške prevezati z močvozem ali pritrditi s primerno vzmetjo, da jih ne izpahne vodna para. Sadni sokovi iz malin, ribeza itd. niso užiti brez sladkorja, ker imajo preveč kisline in premalo lastnega sladkorja. Toda kljub temu jih lahko konzerviramo brez sladkorja na ta način, da jih ali steriliziramo in neprodušno zapremo, ali pa jim dodamo po 1 g benzoekislega natrona na vsak liter. Sladkor dodamo šele takrat, ko jih uživamo. Ostanke pri izdelavi sadnih sokov predelamo v sadno mezgo.

Za mezgo brez sladkorja so najprimerni jabolka, hruške, češnje in slive. Čimbolj zrelo je sadje, tem boljše in trpežnejši bo izdelek. V sedanjih razmerah mezgo navadno ne bomo tlačili skozi sito, ker je to delo kolikor toliko zamudno; pa tudi v izgubo gre vsled tega veliko blaga. Zato bomo pa sadje tem bolj pazljivo pripravili ter že prej odstranili, kar je popolnoma neužitno (peclje, muhe, koščice in pri jabolkih tudi še peščice). Kdor pa vendarle hoče sadje pretlačiti, naj vzame redko sito iz medene ali pocinjene žice. Pri vkuhavanju mezge moramo posebno svariti pred uporabo pocinkane posode in orodja. Sadna kislina obje cink in vsled tega dobi izdelek tako zopern okus, da je neužit, poleg tega je pa še pravju škodljiv. Brzoparilniki niso za to raz.

nimamo bakrenih kotlov, bomo uporabljali železno pa emajlirano ali pocinjeno (ne pocinkano!) posodo.

Ako sadno mezgo vkuhamo tako gost, da se že težko meša in jo vročo napolnimo v lonce, deže, keblje, sodčke itd., se ohrani na leta tudi brez vsake ohranjujoče snovi. Dobro je tudi, ako posode, napolnjene z mezgo, postavimo v vročo peč, da se naredi na površju trda skorja. Nazadnje zavemo posodo s pergamentnim papirjem ali zanesljivo pokrijemo z lesnimi pokrovi ter shranimo v hladnem pa suhem prostoru.

Naročajte nabitke iz usnja, s tem prihranite podplate. Cena z žeblički za en par za gospode K 1:80, za dame K 1:50, za otroke K 1:20. Zaradi drage poštnine priporočila se naročiti za več parov skupa. Dobe se pri Peter Kozina & Ko. v Ljubljani.

Boljša gospodičina išče

stanovanje

s bravo pri uglednejši rodbini. Ponudbe z navedbo cene na upravo pod »Slovenca« 2201.

Učenko

sprejme takoj modistka Ivanka Stegnar, Ljubljana, Rimska c. 10.

Hiša na prodaj.

Hiša je davka prosta, pred kratkim nova, v lepem trnovskem okraju, se takoj proda za ceno K 28.000 — Pojasnila daje lastnik Franc Baranec, mestni tes. mojster, Ljubljana, Prule št. 8.

Konj

kostenjeve barve, 165 cm visok, vztrajen za tek in tudi za težko vožnjo, se proda.

Poizvase pri županstvu v St. Vidu nad Ljubljano.

Sprejme se za takojšnji nastop

prodajalka

ki je obenem tudi zmožna knjigovodstva in korespondence. Ponudbe na naslov Slovenca pod št. 2235

Civilen gospod, ki je stalno v Ljubljani, išče za 15. september opremljeno, snažno, popojoma

SEPARIRANO SOBO

pri mirni stranki. Ponudbe pod št. 8718 na upravnishvo »Slovenca« 2238

Glasovirje,
pianine
harmonije in
orhestrijone

S. Kmetetz
Ljubljana,

Kolodvorska ulica 25.

124

Organist-cerkvenik

se takoj sprejme v Podgradu, Istra. Dobro bi izhajal kakor rokodelci (krojci) Ponudbe na podzupni urad Podgrad.

Zamenjam stanovanje

v I. nadstr. sredi mesta, 2 sobi, kuhinja in pritlikline, čedno in pripravno. Ponudbe pod »Tako je na upravnishvo »Slovenca«.

Ob Soči

slike z goriškega bojišča, spisal ALOJZIJ RES. 2146

Vsebine: Zadnji dnevi v Brdih. — Izgnanci. — Topovski boj. — Ivanovo 1915. — Nočna vožnja. — Izboj v za Doberdob. — K Adriji. — S tolmarskega bojišča. — Vseh mrtvih dan. — Gorica v plamen. — Ob slovesu.

Cena 60 ulnarjev.

založna knjigarna I. Stoka — Trst, ulica Moi no plicolo 19.

Prosim, oglejte si predležene oblike nog, in ne bodete prišli težko do prepričanja, da oblika čevlja ne sme biti poljubna, temveč obliki noge popolnoma prilagojena. Človeške noge niso vse enake oblike, vsaka noga ima svojo posebnost. In te posebnosti upoštevati je dolžnost vsakega izkušen. veččaka.

Poskusite pri: 2472

Fran Szantner

specialist za ortopedična in anatomska obuvla

Ljubljana, Selenburgova ul. 4

Išče se poštena

2196

D

za Ljubljano
bi se razum
višja. Vs

Prod

trgc

zrav

pove uprava tega lista pod št. 2165. |

uprava »Slovenca« pod 2217.

Ponovitev posnetka

Prazne vreče

...ka vrsta, suha goba, kumno, ig.

Vabilo

na

izvanredni občni zbor

Delniške stavbanske družbe »Union« v Ljubljani,

ki se vrši

dne 24. septembra 1917 ob 4. uri popoldne v »Rožah« hotela »Union«

Dnevni red:

1. Sklepanje o razširjenju podjetja v smislu § 13. b. d. družbinih pravil.
2. Sklepanje v eventuelnem zvišanju delniške glavnice v smislu § 13. c. in o načinu izdaje novih delnic v smislu § 13. k. družbinih pravil.

NB. Delničarji, ki hočejo izvrševati svojo volilno pravico, morajo 5 dni pred občinim zborom položiti deince v pisarni hotela »Union« Miklošičeva cesta, od 11. do 12. ure dopoldne.

Kostenjeve in bukove hlode

kupi vsako množino franko vagon

Strojilna tovarna SAMSA & Co v Ljubljani.

Vpoštevajo se le pisarne ponudbe z navedbo cen.

136

Magister — magistra

ali

nediplomirani asistent

se išče za takojšnji nastop za lekarno v Stubi. Obširne ponudbe na: E. V. Feller, Zagreb, Jurjevska ulica 31 A.

OBJAVA.

Pri poveljstvu trenske skupine v Ljubljani, zbirališče Tivoli, se proda v sredo, dne 12. septembra 1917, ob 9. uri dopoldne okoli

300 žrebet

dražbenim potom.

Dražbe se morejo udeležiti le osebe, ki se morejo izkazati s potrdilom okrajnega glavarstva, da so res poljedelci (konjerejci). Trgovci s konji in mešetarji so izključeni od dražbe.

Ugodna prilika za varno in plodonosno
naložitev denarja.

Tovarniško mizarstvo naprodaj.

Prva kranjska mizarška zadruga v St. Vidu nad Ljubljano proda svoje tovarniško mizarško podjetje.

Tovarna stoji poleg kolodvora Vižmarje, je v dobrem stanju in je opremljena s stroji za obdelovanje lesa. Gonilna moč: parni stroj in elektromotor. Na razpolago so obširna skladišča, sušilnica, za les, centralna kurjava, električna razsvetljava in vodovod.

Podjetje je znano daleč izven Kranjskega, zlasti v Primorju, Dalmaciji in Bosni.

Prodajni pogoji in nadaljna pojasnila se dobe v zadrugi pisarni.

Resni kupci naj pošljejo svoje ponudbe pisмено do 15. oktobra 1917 na naslov zadruge.